

веке, нити пакъ, какъ да си земѣтъ на задъ изгубено то блаженство, зела да ги мѣчи съвѣсть та и да претърпѣватъ различни бѣдствія. Къто се изгонили изъ Рай, тѣ на мѣсто радость, зели да осѣщатъ печаль; на мѣсто имотъ, срѣщали нуждѣ, нѣманье и сиромашество; на мѣсто здравіе болѣсть; а най-сетнѣ трѣбало и да умрѣтъ. На тѣзи злочестія се подметналь и сичкійатъ чловѣчески родъ, какъ-то потомство прѣхванѣто отъ прѣродители тѣ си, и заразено.

---

§ 5.

За предреченіе-то на избавителя.

Быт. Гл. 3.

Амъ милосърдый-атъ Богъ отъ любовь къмъ създаіе то си, къто нерачилъ да остави чловѣческійатъ родъ вѣчно злчестъ, еще тогази се обѣщаль на Адама и Ева да имъ прати Избавитель, кой то ще да прекъсне бѣдства та, кои отъ тѣхно то прѣслушаніе си навлекли и сами на себе си и на потомство то си, и да имъ възвърне първо то блаженство. Тази е найгольма та растуха (утѣха) на Ветхозавѣтна та Църква, този избавитель на чловѣцы тѣ въ продълженіе то на ветха та благодать е *Иисусъ Христосъ единородныятъ Божій Сынъ*, кой то се е въплѣтилъ отъ Светаго *Духа* и отъ *Дьва Марія* и кой то е изволилъ да дойде на земя та не тос-часъ слѣдъ съгрѣшеніе то на първы тѣ два чловѣка, амы подыръ истечение то на нѣколко тысящы години; за това, за да тегли малко чловѣческій-атъ